

M. STILINOVIĆ, Eksploatacija mrtvih

LIT.: H. Hoffmann, Römische Militärgrabsteine der Donauländer, Wien 1905. — A. Schober, Die römische Grabsteine von Noricum und Pannonien, Wien 1923. — D. Rendić-Miočević, Nekoliko monumentalnih nadgrobnih stela s portretima iz sjeverne Dalmacije, Diadora, 1959, 1. — M. Nikolanci, Helenistička nekropola Isse, VjAHD, 1961—62, 63—64. — B. Kirigin, Tip helenističke stele u Naroni, u knjizi: Dolina rijeke Neretve od prehistorije do ranog srednjeg vijeka, Split 1980. — N. Cambi, Sepulkralni spomenici antropomorfnog karaktera kod Ilira, u knjizi: Duhovna kultura Ilira, Posebna izdanja ANUBiH, 1984. — Isti, Nadgrobna stela s čitavom ljudskom figurom na istočnom Jadranu, Radovi, Filozofski fakultet — Zadar, 1988, 27. — Isti, Bilješke uz dvije panonske nadgrobne stele, VjAM, 1989. N. Ci.

STELL, Ermanno, slikar (Opatija, 23. V. 1951). Diplomirao na Akademiji Brera u Milanu 1979 (D. Cantatore). Poslije kraćega nadrealističkog razdoblja reducirao je svoj izraz na profinjenu kromatiku i geometrijske znakove, kojima pridaje simbolična svojstva (*Arhetipska percepcija*, 1981). — Samostalno izlagao u Milanu, Trentu, Piacenzi, Cremoni, Opatiji, Rijeci, Puli i Beogradu. Bavi se teorijom proširenih medija i vizualne percepcije.

STELLA, Miroslav, arhitekt (Cetinje, 6. VIII. 1932). Studij arhitekture završava u Zagrebu 1959 (D. Galić i V. Turina). Od 1960. u okviru projektnoga biroa »Tempo« uglavnom projektira stambene i poslovne zgrade: stambeni neboderi u naselju Sopot (1969), stambeno-poslovni blokovi Autoput-jug (1972) i Autoput-sjever (1974), stambeni neboderi i poslovni centar na Dubrovačkoj cesti (1975), stambene zgrade i nizovi u naseljima Travno (1977), Savica (1980), Špansko-jug (1983, sa L. Krstevskim) i Malešnica (1987) — sve u Zagrebu, te stambeni nizovi u Titovoj Korenici (1982).

STEMATOGRAFIJA, uobičajeni naziv za djelo P. Vitezovića Rittera Stemmatographia, sive armorum Illyricorum delineatio, descriptio et restitutio (Beč 1701; 2. izdanje: Zagreb 1702). Djelo sadržava 56 grbova u bakrorezu zemalja i pokrajina koje je V. ubrajao u Ilirik, od Moskovije preko Ugarske i Austrije do Krete. Neke je grbove sam izmislio, dok je neke preuzeo od drugih autora (P. Ohmučević, M. Orbini).

LIT.: Izložba djela Pavla Vitezovića (katalog), Zagreb 1952. — *I. Banac*, Grbovi, biljezi identiteta, Zagreb 1991. R.

STENGL, Rene, slikar (Osijek, 1885 — Beč, 1925). Studirao na Akademiji u Beču, gdje je najviše boravio. Slikao je pejzaže u zagasitim tonovima, naginjući melankoličnu raspoloženju. Izlagao u bečkoj Secesiji, u Osijeku (1907, 1911, 1917), te u sklopu Hrvatskoga društva umjetnosti u Osijeku 1914.

LIT.: R. Dončević, Umjetnička izložba, Narodna obrana, 16. XII. 1911. – O. Švajcer, Likovna kronika Osijeka 1930–1940, Osječki zbornik, 1973–75, 14–15. – Likovna umjetnost u Osijeku 1900–1940 (katalog), Osijek 1986. O. Šr.

STENIČNJAK, ruševine nekoć velikoga utvrđenoga grada *JI* od Karlovca, zvan i Roknićeva gradina. Spominje se od 1299. U njegovu je podgrađu stajala crkva Sv. Marije. U posjedu je Babonega (do 1327), Frankopana, od 1415. grofova Celjskih, potom bana L. Egervarskoga, Kanižajevih, bana T. Nadaždija, Auersperga, Draškovića. U Steničnjaku je održan sabor 1558, važan zbog donošenja odluke o obrani zemlje od Turaka. Od poč. XVII. st. je napušten.

LIT.: Gj. Szabo, SG. — Z. Horvat i M. Kruhek, Stari gradovi i utvrđenja u obrani Karlovca u XVI. i XVII. stoljeću, u zborniku: Karlovac 1579—1979, Karlovac 1979. — M. Kruhek, Graditeljska baština Karlovačkog Pokuplja, Karlovac 1993, str. 115. — A. Ht.

STENJEVEC, predio Z dijela Zagreba. U središtu naselja pronađeni su ostaci zgrada iz rim. doba, baza za kip cara Decija iz III. st. i nekropola od 129 grobova iz I—II. st. Grobovi su bili paljevinski, s keramičkim i staklenim posudama, fibulama, novcem careva — od Klaudija do Antonina Pija i dr. Iz ranosrednjovj. razdoblja potječu fibula iz VII. st. i starohrv. nekropola iz X—XII. st. Na Crkvištu je stajala romanička župna crkva Svih Svetih; od njezinih je ruševina građena u XVIII. st. kapela Sv. Antuna (stradala u potresu 1880). Podno nje je dvor na kat, u XVIII. st. vlasništvo obitelji Sermage; u dvoru keramička peć s girlandama ruža (XIX. st.) i portreti Sermagea. Župna crkva Sv. Marije jednobrodna je barokna građevina (posvećena 1769), sa zaobljenom apsidom svetišta; uz glavno pročelje bočno je smješten zvonik. U crkvi se nalazi propovjedaonica s rokoko ukrasom, nadgrobne mramorne ploče P. Troila Sermagea (1771) i Jelačića (1770), te gotička Bl. Dj. Marija s kraja XV. st. U župnoj kuriji (1760) čuva se kasnogotička monstranca (XVII. st. ?).

LIT.: Lj. Ivančan, Crkva Svih Svetih u Stenjevcu, VjHAD, 1902–03. – V. Hoffiller, Predmeti iz rimskoga groblja u Stenjevcu, ibid., 1903–04. – D. Jurman-Karaman, O profanoj arhitekturi zagorskog feuduma potkraj XVIII. stoljeća, Bulletin JAZU, 1958, 3, str. 169, 179–180. – A. Horvat, Dva drvena gotička kipa u zagrebačkoj okolici, u knjizi: Iz starog i novog Zagreba, III, Zagreb 1963. – Z. Gregl, Zagreb – Stenjevec, VjAM, 1982, 15. – Župa Uznesenja Marijina Stenjevec, Zagreb – Stenjevec 1985. – Z. Gregl, Rimskodobna nekropola Zagreb – Stenjevec, Zagreb 1989. – Isti, Rimljani u Zagrebu, Zageb 1991. – Zagreb prije Zagreba (katalog), Zagreb 1995. – A. Ht.

STIBORSKY, Marija (Mary), slikarica (Zagreb, 22. VIII. 1894 — 10. I. 1946). Završila Višu školu za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu 1918. Usavršavala se kod O. Ivekovića i M. Cl. Crnčića. Slikala portrete, krajolike i mrtve prirode (cvijeća), pod utjecajem Crnčića. Jedna od osnivačica Kluba likovnih umjetnica (1928). S L. Virant-Crnčić i Mirom Klobučar otvorila je Privatnu slikarsku školu za djevojke u Zagrebu (1934). Bavila se kopiranjem djela starih majstora.

LIT.: Lj. Kanižaj i M. Peić, Sjevernohrvatske slikarice rođene u drugoj polovini XIX. stoljeća – iz fundusa Zbirke Kovačić (katalog), Čakovec 1985.
P. C.

STICCOTI, Pietro, tal. arheolog i epigrafičar (Vodnjan, 4. IV. 1870 — Trst, 30. VII. 1953). Školovao se u Pazinu i Trstu, studirao arheologiju i epigrafiju u Beču. Od 1905. konzervator, a od 1910. ravnatelj u Museo civico u Trstu. Bavio se ant. arheologijom, posebno ant. epigrafijom. Putovao i istraživao u Crnoj Gori (Doclea), Dalmaciji, Istri (Nezakcij) i Kvarneru (Osor).

BIBL.: A proposito d' un timpano figurato di Nesazio, Atti e memorie SIASP, 1905; La vasca battesimale di Pirano, ibid., 1908; Epigrafi romane d' Istria, ibid.; Die römische Stadt Doclea in Montenegro, Schriften der Balkan kommission, 1913 (s L. Jelićem i Ć. M. Ivekovićem); Saggio di scavo ad Assero, Atti e memorie SIASP, 1914; Nuova rassegna di epigrafi romane, ibid.; Scavi di Nesazio, ibid., 1934; Pago, VjHAD, 1940.

J. Bil.

STIEDL, Antun, graditelj (prva pol. XIX. st.). Podrijetlom iz Moravske; kao zidarski majstor 1820. postao građanin Karlovca. God. 1828. popravlja zvonik i krovište crkve Marije Snježne na Dubovcu, gradi župnu crkvu u Maloj Solini (dovršena 1830) i popravlja most u Mekušju kraj Kamenskoga. Od 1833. projektira i gradi u Zagrebu važne građevine u klasicističkome stilu za biskupa A. Alagovića. Očuvani su vojarna u Vlaškoj ul. 87 iz 1833, vrtlareva kuća na Ribnjaku te dogradnja ist. krila biskupskoga dvora u baroknome stilu. Gradio je 1834. župni dvor Sv. Ivana u Novoj vesi (poslije pregrađen) i ist. stranu sjemeništa na Kaptolu (srušena 1880) te projektirao obnovu bivšega isusovačkog samostana u Požegi (očuvana dva nacrta). Potom je gradio u okolici Karlovca (župna kurija u Kuniću, 1839; crkva Sv. Nikole u Lipi, 1846—48). Očuvan je i plan župnoga dvora u Vivodini iz 1844.

LIT.: L. Dobronić, Bartol Felbinger i zagrebački graditelji njegova doba, Zagreb 1971. – D. Cvitanović, Sakralna arhitektura baroknog razdoblja, Zagreb 1985. V. Fo.

STIER, Martin, vojni inženjer i graditelj (? — Beč, 16. II. 1669). Bio u službi austr. vojnoga i krajiškoga graditeljstva. Od 1657. nadgleda utvrde